

Vonnisnummer	105
Repertoriumnummer	2017 / 18857
Datum van uitspraak	2 november 2017
Rolnummer	A / 16 / 8494

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Rechtbank van Koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen

Vonnis

18de kamer

Aangeboden op	- 6 NOV. 2017
Niet te registreren	Soraya Kessels

de vennootschap naar Frans recht JEAN CASSEGRAIN,
waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 75001 Parijs (Frankrijk), rue St-Florentin 12,

eisende partij, vertegenwoordigd door mr Thierry VAN INNIS, advocaat, met kantoor te 1081
Koekelberg, De Neckstraat 22 bus 8,

TEGEN

de BVBA KAMIZE,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2200 Herentals, Grote Markt 38, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0841.700.969,

verwerende partij, vertegenwoordigd door mr Annemie VAN HOVE, advocaat, met kantoor te 2200 Herentals, Lierseweg 116, voor wie ter zitting mr Stephanie DECLERCQ verschijnt,

BVBA PB FASHION,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 8501 Bissegem, Meensesteenweg 167, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0454.279.110,

verwerende partij, vertegenwoordigd door mr Emanuel D'HALLUIN, advocaat, met kantoor te 8500 Kortrijk, Schippersstraat 1/43.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De eisende partij, de vennootschap naar Frans recht JEAN CASSEGRAIN SAS, is houder van de auteursrechte op de handtas *le Pliage* (en op het afgeleide model *Shopping*).

Thans verwijt zij de BVBA PB FASHION om modellen die namaak zouden uitmaken als groothandelaar te hebben ingevoerd en verdeeld, en de BVBA KAMIZE, die een kleinhandel uitbaat, deze te hebben verkocht.

II. PROCEDUREVERLOOP

JEAN CASSEGRAIN heeft het geding ingeleid bij dagvaarding betekend op 14 oktober 2016.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 9 september 2016 krachtens artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek vastgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van 14 september 2017 nadat de raadslieden van partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de 'tweede conclusie' neergelegd op 25 augustus 2017 en de stukken neergelegd op 11 september 2017 door JEAN CASSEGRAIN,
- de 'tweede synthesebesluiten' en de stukken neergelegd op 11 september 2017 door KAMIZE,
- de 'tweede syntheseconclusie' neergelegd op 7 september 2017 en de stukken neergelegd op 8 september 2017 door PB FASHION.

Krachtens artikel 744, 3° van het Gerechtelijk Wetboek moet de conclusie de middelen die worden ingeroepen ter ondersteuning van de vordering of het verweer bevatten, waarbij in voorkomend geval verschillende middelen genummerd worden en hun voordracht in hoofdorde of in ondergeschikte orde wordt vermeld.

Geen van de partijen onderscheidt op duidelijke wijze wat zij als middel aanvoert en wat zij louter ter staving hiervan bijbrengt. Hun conclusies voldoen dan ook niet aan de zonet vermelde vereisten. De rechtbank hoeft er dan als zodanig niet op te antwoorden, zodat hetgeen volgt louter ten overvloede wordt gesteld.

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERINGEN

De vordering van JEAN CASSEGRAIN strekt ertoe te horen vaststellen dat PB FASHION en KAMIZE een inbreuk begaan op haar auteursrechten, meer bepaald de reproductierechten, en de staking hiervan te horen bevelen onder verbeurte van een dwangsom.

Zij maakt verder aanspraak op een schadevergoeding die zij begroot op € 49.200,00 ten aanzien van PB FASHION, en van € 1.920,00 ten aanzien van KAMIZE, waarvan zij wat dit betreft de hoofdelijke veroordeling met PB FASHION vordert.

Zij maakt tenslotte aanspraak op publicatie van dit vonnis ten koste van PB FASHION en KAMIZE. KAMIZE formuleert een vrijwaringsvordering opdat PB FASHION haar zou vrijwaren voor de veroordelingen die hier ten aanzien van haar zouden worden uitgesproken.

IV. BEOORDELING

A. DE AUTEURSRECHTEN

1. De originaliteit

1. De vordering van JEAN CASSEGARIN vloeit voort uit de schending van haar auteursrechten op het model van tas *le Pliage* (en de afgeleide versie ervan *Shopping*).
2. Krachtens artikel XI.165, § 1 van het Wetboek Economisch Recht heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.
3. De bescherming die de auteur geniet geldt evenwel slechts met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan.¹

Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.²

Aan dit oorspronkelijkheidscriterium is voldaan wanneer de maker ervan, bij de keuze of de rangschikking van de gegevens van deze databank, zijn creatieve vaardigheden op een originele manier tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes en zo in staat is zijn werk een 'persoonlijke noot' te geven.³

Aan het oorspronkelijkheidscriterium is echter niet voldaan wanneer de uitdrukking van deze onderdelen door hun technische functie wordt bepaald, aangezien de verschillende manieren om een idee uit te voeren dan zodanig beperkt zijn dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan.⁴

4. Krachtens artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert. Op de titularis van auteursrechtelijke bescherming rust dan ook een stelplicht. Indien — zoals hier het geval is — de originaliteit van het werk in kwestie betwist wordt, moet deze partij de originaliteit aantonen en duidelijk maken welke elementen

¹ HvJ 16 juli 2009, *Infopaq I*, C-5 / 08, ECLI:EU:C:2009:465, punt 37.

² HvJ 1 december 2011, *Painer*, C-145 / 10, ECLI:EU:C:2011:798, punten 88 en 89 en Cass. 31 oktober 2013 (C.12.263.N) met concl. adv.-gen. A. VAN INGELGEM.

³ HvJ 1 maart 2012, *Football Dataco Ltd t Yahoo! UK Ltd*, ECLI:EU:C:2012:115, punt 38.

⁴ HvJ 22 december 2010, *Bezpečnostní softwarová asociace*, C-393 / 09, ECLI:EU:C:2010:816, punt 49.

van het werk origineel zijn omdat zij de uitdrukking vormen van diens persoonlijkheid van de auteur, dus waarop hij zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.

Zij moet daarenboven aantonen dat deze keuzes niet het gevolg zijn van technische functies.

5. De eiser die het bestaan van originaliteit inroept zal vooreerst de bestanddelen van zijn werk moeten identificeren die voortvloeien uit zijn vrije en creatieve keuzes. De eiser zal dus moeten aantonen dat de vorm van zijn werk voortvloeit uit vrije keuzes, dus dat zij niet bepaald werd door interne of externe vereisten. Om aan te tonen dat de keuze niet volledig bepaald werd door een intern of extern vereiste, zal het volstaan een andere schepping bij te brengen die een andere vorm heeft aangenomen dat het werk waar de betwisting over bestaat, maar die dezelfde functie vervult.

Vervolgens kan de verweerder het vrije en creatieve karakter van deze keuzes trachten te weerleggen, in het bijzonder door anterioriteiten bij te brengen en zo een vermoeden van kopie in het leven te roepen. Om relevant te zijn moeten de anterioriteiten aan drie voorwaarden voldoen: ze moeten het betwiste werk wel degelijk in tijd voorafgaan, ze moeten voldoende gelijkenissen vertonen en de eiser moet ze redelijkerwijze kunnen hebben gekend. De verweerder die minstens één werk kan bijbrengen die aan deze voorwaarden voldoet, geniet van een vermoeden van kopie ten laste van de eiser.

In een derde stap zal de eiser dit vermoeden kunnen weerleggen door aan te tonen dat het in werkelijkheid niet om een anterioriteit gaat, dat deze een andere globale indruk nalaat of dat hij deze anterioriteiten redelijkerwijze niet kon kennen.

6. Indien de verweerder anterioriteiten heeft kunnen bijbrengen en de eiser deze niet heeft weerlegd, staat vast dat het werk niet origineel is.

In de andere gevallen, waarbij de originaliteit van het betwiste werk niet onmiddellijk werd weerlegd, bestaat een sterk vermoeden dat het werk voortvloeit uit de vrije en creatieve keuzes van de auteur en dat het niet werd gekopieerd. Er kan echter slechts stellig tot het bestaan van originaliteit worden besloten na een afweging van de belangen die aan de grondslag liggen van het criterium van de creatieve keuze.

7. In een vierde stap zal daarom moeten worden nagegaan hoe bij het toekennen dan wel afwijzen van bescherming de belangen van de auteur op bescherming afwegen tegen het algemene belang van derden op vrije beschikking over het werk of de elementen ervan. Er zal met andere woorden moeten nagegaan of de ingeroepen vrije keuzes niet banaal zijn, in de zin dat anderen dezelfde keuzes zou hebben gemaakt om het hetzelfde uit te drukken.

Aan de orde is de vraag: is het waarschijnlijk dat een toekomstige auteur op onafhankelijke wijze een werk zou scheppen met dezelfde globale indruk? De balans van de belangenbescherming weegt bij een negatief antwoord naar het voordeel van auteursrechtelijke be-

scherming, en bij een positief antwoord naar de belangen van derden bij de vrije beschikking over de elementen van het werk.⁵

2. Toepassing

8. Om aan haar stelplicht te voldoen vergenoegt JEAN CASSEGRAIN zich ertoe te verwijzen naar eerdere rechtspraak waarin haar stelling werd gevolgd:

“Zoals het hof reeds eerder heeft verduidelijkt onderscheidt het litigieuze model zich wat betreft zijn vorm, met name zijn ‘contouren’, door de combinatie van een vierhoekige basisstructuur, met dien verstande dat de bovenste hoeken enigszins puntig zijn, een kenmerk dat wordt versterkt door de twee lipvormige uitsteeksels in het verlengde van de bovenste lijn, twee handvaten waarvan de uiteinden de vorm hebben van afgeronde speerpunten en waarvan de lijnen een welbepaalde verhouding hebben met de andere lijnen van het model alsmede een lichtjes afgeronde flap die eveneens in een welbepaalde verhouding staat met andere lijnen. Deze combinatie en de verhoudingen tussen de verschillende bestanddelen van het model zijn de uitdrukking van de vrije en creatieve keuzes van de auteur, die zo zijn persoonlijke stempel op het werk heeft gezet en een model met een eigen karakter tot stand heeft gebracht.”⁶

Bij gebrek aan nadere precisering in de huidige zaak moet de rechtbank dan ook noodgedwongen verder met de elementen aangehaald in dit arrest.

9. PB FASHION en KAMIZE ontkennen de originaliteit van het model in kwestie. Zij brengen echter geen anterioriteiten bij die de originaliteit van de tas van JEAN CASSEGRAIN weerleggen. Het Amerikaanse octrooi uit 1925 voor een plooibare tas wijst uit dat deze techniek al lang gekend is. Dit is echter geen element dat onder het auteursrecht valt nu het gaat om een technisch bepaalde functie. De afgeronde ‘flap’ vertoont weliswaar gelijkenissen, maar de andere elementen (zoals de buitencontouren, het handvat en de ‘speervormige’ uiteinden van het handvat) zijn volledig verschillend. Hoogstens zou hiermee de originele keuze omtrent de afgeronde flap kunnen worden weerlegd.

10. De rechtbank moet dan ook besluiten dat PB FASHION en KAMIZE het vermoeden van originaliteit ingeroepen door JEAN CASSEGRAIN niet weerleggen. Er moet daarom auteursrechtelijke bescherming worden erkend wat betreft de tas *le Pliage*.

Deze beoordeling betreft vanzelfsprekend enkel de betwisting tussen partijen en laat deze beoordeling in andere betwistingen onverlet.

⁵ Zie alg., J. CABAY, *L’objet de la protection du droit d’auteur; Contribution à l’étude de la liberté de création*, proefschrift ULB 2016, p. 497 – 508, nr 114 – 118 (te verschijnen Larcier 2018).

⁶ Brussel 19 juni 2015, *ICIP* 2015, 570. De weergegeven vertaling is die van JEAN CASSEGRAIN in conclusies.

3. De namaak

11. De mate van overeenstemming tussen het auteursrechtelijk beschermde werk en het vermeendelijk inbreukmakende werk — en dus de vraag of er sprake is van een auteursrechtelijke inbreuk — moet worden beoordeeld in functie van de gelijkenissen en niet van de verschillen, en in functie van de algemene indruk die eruit voortvloeit.

12. Het is dan ook ten onrechte dat PB FASHION focussen op de verschillen tussen de beide modellen. Deze verschillen zijn er inderdaad, maar zijn niet doorslaggevend bij de beoordeling van de globale indruk van beide modellen. Deze indruk is immers bijzonder gelijkaardig: de verhoudingen van de flap en van de handvaten tegenover het geheel alsook de 'speervormige' bevestigingen van de handvaten en de puntige uiteinden van de ritssluiting zorgen voor een gelijkaardig beeld. Daarbij komt dat wanneer de tas gedragen wordt, het niet zal opvallen dat de kopie niet of alleszins minder trapeziumvormig is.

13. De rechtbank besluit dan ook dat er wel degelijk sprake is van namaak.

B. DE SCHADEVERGOEDING

14. JEAN CASSEGRAIN maakt in eerste orde aanspraak op een schadevergoeding wegens winstderving: elk van de verkochten inbreukmakende tassen zou voor haar één misgelopen verkoop betekenen.

De rechtbank kan zich niet aansluiten bij de schadebegroting van € 60,00 per verkochte tas. Op geen enkele wijze maakt zij aannemelijk dat haar winstmarge per tas in deze grootteorde zou liggen, temeer zijzelf argumenteert dat zij haar tassen "*aan zeer toegankelijke prijzen*" verkoopt (een basismodel blijkt zo'n € 70,00 te kosten).

15. Bij gebrek aan meer concrete elementen zal de rechtbank de winstderving *ex aequo et bono* op € 25,00 per tas begroten. Het staat vast dat PB FASHION 820 tassen heeft verkocht en KAMIZE 34, zodat de eerste zal worden veroordeeld tot een schadevergoeding van € 20.500,00 en de tweede hoofdelijk ten belope van € 850,00.

16. JEAN CASSEGRAIN maakt verder aanspraak op een schadevergoeding wegens aantasting van het exclusieve karakter van haar model.

Dit zijn echter concepten die thuishoren in het merkenrecht en die niet voor vergoeding na auteursrechtelijke inbreuk in aanmerking komen.

De rechtbank neemt wel aan dat JEAN CASSEGRAIN — bovenop de gerechtskosten in de strikte zin — kosten heeft moeten maken om haar winstderving vergoed te krijgen. De rechtbank zal de eerder vastgestelde bedragen dan ook optrekken tot € 25.000,00 en € 1.000,00,

C. DE PUBLICATIE VAN DIT VONNIS

17. Tenslotte maakt JEAN CASSEGRAIN aanspraak op de publicatie van dit vonnis.

18. Krachtens artikel VXII.4 van het Wetboek Economisch Recht kan de voorzitter van de rechtbank van koophandel toestaan dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt wordt aangeplakt tijdens de door hem bepaalde termijn, zowel buiten als binnen de inrichtingen van de overtreder en dat zijn vonnis of de samenvatting ervan in kranten of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt, dit alles op kosten van de overtreder.

Deze maatregelen van openbaarmaking mogen evenwel slechts toegestaan worden indien zij er kunnen toe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

19. Op geen enkele wijze maakt JEAN CASSEGRAIN duidelijk dat een publicatie van dit vonnis op kosten van PB FASHION en KAMIZE er bovenop het stakingsbevel en de schadevergoeding toe zou bijdrage om de inbreuk te doen ophouden.

De vordering is wat dit betreft ongegrond.

V. DE PROCESKOSTEN

20. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de (hoofd)vordering te worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 562 en 618 Ger.W.

21. Volgens deze regels ligt de vordering van JEAN CASSEGRAIN vervat in de schijf van € 40.000,01 tot € 60.000. Conform ditzelfde K.B., en bij gebrek aan verzoek van de partijen om hiervan af te wijken, bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus het basisbedrag van 3.000.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de hoofdvordering toelaatbaar en als volgt gegrond,
- zij stelt vast dat de BVBA PB FASHION en de BVBA KAMIZE inbreuken plegen op de auteursrechten van de vennootschap naar Frans recht JEAN CASSEGRAIN SAS door een handtas op de markt te brengen volgens het model van de tas *le Pliage* (versie *Shopping*), en beveelt hiervan de staking, onder verbeurte van een dwangsom van € 1.000,00 per verkocht exemplaar,

- zij veroordeelt de BVBA PB FASHION tot betaling aan de vennootschap naar Frans recht JEAN CASSEGRAIN SAS van een schadevergoeding van €25.000,00, te vermeerderen met de gerechtelijke vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet in burgerlijke- en handelszaken bepaald in artikel 2, § 1 van de Wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, zoals gewijzigd door artikel 87 van de Programmawet (I) van 27 december 2006, vanaf datum van dagvaarding, zijnde 14 oktober 2016, tot op datum van volledige betaling,
- zij veroordeelt de BVBA KAMIZE hoofdelijk met de BVBA PB FASHION ten belope van € 1.000,00, te verhogen met dezelfde interesten,
- zij veroordeelt de BVBA PB FASHION tot vrijwaring van de BVBA KAMIZE voor de veroordelingen in dit vonnis,
- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst de BVBA PB FASHION en de BVBA KAMIZE in de kosten van het geding, die door de vennootschap naar Frans recht JEAN CASSEGRAIN SAS worden begroot, en door de Rechtbank worden vereffend op de dagvaardingskosten in deze procedure van € 270,73 (wat betreft PB FASHION) en € 177,61 (wat betreft KAMIZE), en de kosten van het beslag inzake namaak van € 347,07 en de rechtsplegingsvergoeding van € 3.000,00 ten laste van elk van hen.

Dit vonnis werd gewezen door de 18de kamer van de Rechtbank van Koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, waar zitting hadden:

F. BLOCKX,

rechter, voorzitter van de kamer,

B. DE GREEF,

rechter in handelszaken,

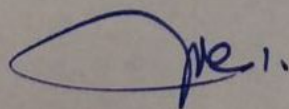
K. VEIRMAN,

rechter in handelszaken,

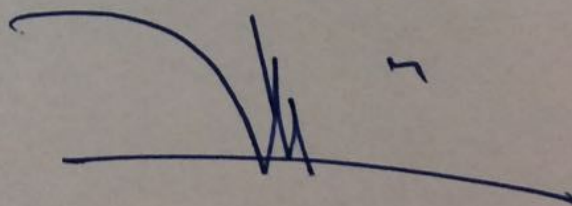
G. VERELST,

griffier,

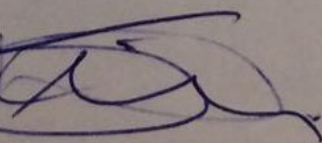
en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op **2 november 2017** door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

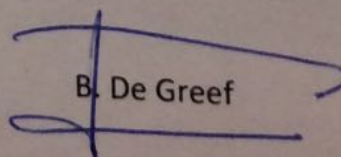
G. Verelst

F. Blockx

K. Veirman

B. De Greef

Geregistreerd in DEBET op het
BIJZONDER Registratiekantoor ANTWERPEN
Op - 6 NOV. 2017

Bladen : 159 Verzendingen : 08/11/17

Boek : 159 Blad : 98

Verschuldigd : € 150.000,-

De Ontvanger : yftig euro